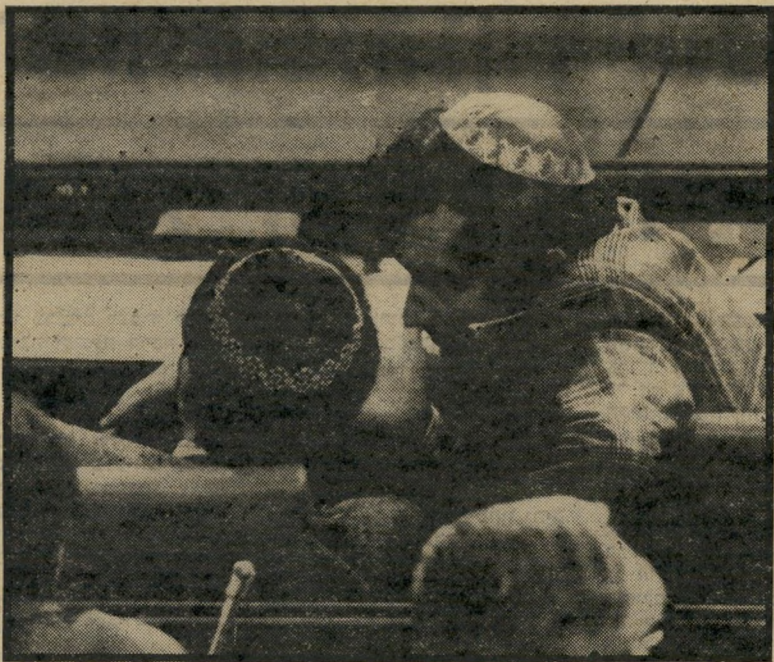

מוכנס המר
ההימור נכשל

שותפים המר ואבו-חצירא
הקואליציה. התפרקה

מועמדי פרישה דרוקמן וכן-מאיר
איוס אחוז החסימה

מן לפרישה ולהליכה עצמאית בבחירות. דרוקמן חושב בכנות שהוא עשוי להשיג שלושה מנדטים בבחירות הבאות. אם אכן יחליט ברגע האחרון לפרוש, תוכניתו היא להצטרף, אחרי הבחירות, עם שלושת המנדטים שלו למפד"ל, שבי וודאי תיפגע מהפרישה שלו, ולהשיג בה עמדות כוח גדולות יותר מאשר אם ירוץ במסגרת המפד"ל עצמה.

מחשבי החישובים לקראת הבחירות ל-כנסת הבאה אינם נוחנים לדרוקמן סיכויי הצלחה כה גדולים. לדעת רבים, הוא לא יצליח לעבור את אחוזה החסימה, גם אם האחוזה לא יעלה, והוא רק יצליח לפגוע במפד"ל במידה מסוימת, בהתחיה" במידה גדולה יותר, ולחלל סופית כל סיכוי של "הרב" מאיר כהנא. יהודה בן-מאיר, איש-המר מובהק, דרש, באמצעות הדלפות לעיתונים, שהמר יתמנה, כיושב-ראש מטה הבחירות של המפד"ל לצידו של בורג, וכי דני ורמוס, מצעירי המפד"ל, ימונה, לצידו של בן-נתן, כראש מחלקת-האירגון וההסברה של המפד"ל במטה-הבחירות. תחילה נטה בורג להיענות במידת-מה לדרישות אלה, והצהיר שהוא מסכים שהמר יהיה "עמית ליושב-ראש מטה הבחירות". אולם בלחץ אנשיו נסוג בורג מהסכמה זו. "מדוע אנחנו צריכים להסתכן? בבחירות הקודמות היו כל התפקידים האלה באופן בלעדי בידי למיפנה, ומצבם של הצעירים במפד"ל היה אז הרבה יותר טוב."

הימור בלתי-שקול

אז עשה בן-מאיר, בשמו של המר צעד נוסף, או כפי שהוא מכונה היום - הימור בלתי-שקול. כיום מכחיש המר כל קשר לכך. בן-מאיר הדליף לעיתונים שהמר שוקל פרישה והצטרפות אל דרוקמן. לפתעת הכל לא נבהל בורג. גישושים של אנשיו אצל דרוקמן גילו שדרוקמן עדיין אינו פורש, וכי גם אם הוא יפרוש, הוא לא כל-כך יקבל אליו את המר. לגבי המר, הצטרפות אל דרוקמן מן משולה להתאבדות פוליטית, ובורג לא רק שידע זאת, אלא ידע שהמר יודע זאת.

בורג לא הגיב. הוא המתין עד שהמר יבקש לשוחח איתו. או גערה השחיה שבה הכחיש המר כל כוונה לגרום לפילוג. אולם בכך לא הסתיימה הפרשה. לפחות לא מבחינתו של בורג. נראה כי מנהיג המפד"ל לא חש עצמו מעולם כה חזק בתוך מיסלגתו. לקראת הרכבת רשימת המועמדים לכנסת הוא עומד לערוך חשי-בון נוקב עם המר וסיעת-הצעירים.

מי בנינים? מי בחוץ?

ראיה כי ברשימת המפד"ל לכנסת הבאה יחולו כמה שינויים משמעותיים, שפרוש כולם יהיה חיזוקו של בורג. אם יחליט חיים דרוקמן להישאר במפד"ל, יהיה חייב בורג לבלוע אותו, אך בורג לא יסכים בשום-אופן לצירוף עוד חבר של חוג איתנים, החוג של דרוקמן במפד"ל, לרשימה לכנסת. מקומו של אליעזר אבטלי, איש המושבים של המפד"ל, מובטח, אולם נראה שבן-ציון רובין, מי שהתקרב בחודשים האחרונים בעיקבות פרשת אבו-חצירא, לחוגי הצעירים, לא יהיה בכנסת הבאה.

גורלו של אבו-חצירא אינו ידוע עדיין, אך גם אם אבו-חצירא יהיה חבר הכנסת הבאה, הוא יכנס אליה כשהוא מותש ואינו מהווה סכנה לבורג. לפחות לא בתקופה הקרובה. ככל הנראה, יצליח בורג להוציא את דוד גלס מהרשימה. מקומו של פינחס שיינמן מובטח, אם ירצה בכך שיינמן. כוחו של אברהם מלמד, איש למיפנה, יגבר. זרח ורדי-טיג, זקן חברי-הכנסת, לא יהיה, ככל הנראה, בכנסת הבאה. בורג לא ישמור את מיסגרת "הסיעה המרכזית", שאי-הייצג ורדי-טיג, אך ידאג שאחד מנאמניו בטיעה זו יוצב בכנסת. שרה שטרן-קטן, נציגת הנשים במפד"ל, נבחרה לכנסת שעברה בתמיכת בורג, משום שנדמה היה שהיא מתונה בהשקפותיה. שטרן-קטן התגלתה כנץ וכמקורבת לצעירים, ונראה שבורג יחליפה בסגנית מנכ"ל מיסרדי-הפנים, יהודית היבנר.

אם לא יהיו במפד"ל מהפכות בלתי-צפויות עד לבחירות הקרובות, יציג בורג בפני ציבור הבוחרים הדתיים רשימה המורכבת מנאמניו, ויוכיח שוב, לכל מי שניסה להדיחו, שהוא שלט במפד"ל. יוסף ינאי

שעות אחדות התאושש בורג וחזר לאי-תנו. הוא הצליח לבטל לחלוטין את תיק "אפרסק", לנטרל את דעת-הקהל בעניין שפיר ולצאת מהפרשה כשידו על העליונה.

הנפילה של גלס

לפרשת אבו-חצירא ותיק "אפרסק" היו תוצאות חמורות לגבי המר, במא-בקו נגד בורג. האחת: בורג יצא מחוץ מפרשות אלה, וניצב במרכז המפה הפולי-טית של המפד"ל. מבלי שאיש יוכל לער-ער על-כך. השניה, הקטלנית יותר לגבי המר: התרסקותה המחוללת של סיעת ליכוד-המורה, סיעתו של אבו-חצירא, שהיתה בעלת-הברית של הצעירים בכל התוכניות לפתל בורג.

שלושת חברי הסיעה בכנסת איבדו כל מישקל פוליטי, לפחות עד סיום מישפט אבו-חצירא. אבו-חצירא עצמו אמנם יוצב ברשימת המפד"ל לכנסת הבאה, אם מיש-פטו יהיה עדיין בעיצומו בעת הגשת הרשימות לכנסת, או אם הוא יזכה בטרם הגשת הרשימות. אולם אבו-חצירא אינו יכול להרשות לעצמו, וגם אין לו הכוח, לפתוח עתה במאבק נגד בורג.

מס' 2 בסיעת ליכוד-המורה, ח"כ דויד גלס, מי שנחשב לאחרונה כוכב עולה בתוך המפד"ל, משול היום כמת בכל הנוגע למערכת הכוחות הפנימית במפד"ל. העובדה שגלס העיד במישרה נגד אבו-חצירא, והעובדה שגלס יופיע כעדה-תבירי עה במישפטו של שריהדות, גרמה לכך שאפילו מי שתמכו בגלס במאבקו נגד אבו-חצירא בפרשת הדחת מנכ"ל מישרד הדתות, ישראל ליפל, היפנו לו עורף. גם השלישי ברשימה, סגן-יושב-ראש הכנסת פינחס שיינמן, אינו מהווה היום כל סכנה לבורג. כשסירב גלס להופיע בדיוני ועדת-הכנסת שבה הוא חבר, על הסרת חסינותו של אבו-חצירא, היה על המפד"ל לשלוח לוועדה מנלא-מקום. לכל היה ברור שהמפד"ל תשלח את שיינמן, שהוא חבר סיעתו של גלס. אולם כהש-פעת יהודה בן-מאיר שלחה המפד"ל דווקא את בן-ציון רובין, מאנשי אבו-חצירא, ושיינמן נפגע עד עומק נפשו.

אך שיינמן לא רק נפגע. הוא הבין לפתע שכדי להמשיך ולהתקיים בתוך המפד"ל עליו לבחור בין שני הגושים העיקריים: למיפנה של בורג או הצעיר-רים של המר. שיינמן בחר בבורג. עם יציאתו של אבו-חצירא לחופשה, עמדה הממשלה להטיל על המר את תפקיד ממלא מקום שריהדות. בורג קרא אליו את שיינמן והציע לו עיסקה: הוא יגרום לכך שבגין יטיל את התפקיד על בורג, ובורג ימנה את שיינמן כסגן-שר, שיעסוק בענייני מישרדי-הדתות. בסופו של דבר לא יצאה העיסקה אל הפועל, ולחצו של ראש-הממשלה קיבל המר בכל זאת את תפקיד ממלא-המקום, אך לכל ברור כיום למי נאמן שיינמן.

איוס סרק

רשבעי שעבר דלפו לעיתונים פר-טים על השחיה שענרכה בין בורג לבין יושב-ראש המערך, ח"כ שימעון פרס. הלך-הרוחות היום הוא שהמערך יזכה בבחירות הבאות, ואם המערך לא יזכה ברוב מוחלט - דבר שמעטים במע-רך עצמו מאמינים בו - הוא יחדש את "הברית ההיסטורית" עם המפד"ל ויצרף אותה לקואליציה.

בעת ההתמודדות בין פרס לרבין הבטיח פרס שהוא לא יותיר את תיקי-החינוך בידי המפד"ל. כיום מתכחש פרס להצהרה זו, וטוען שאמר רק ש, אם המערך יזכה ברוב מוחלט הוא יתן את תיקי-החינוך מידי הדתיים.

אך המר רגיש ביותר לנקודה זו. כש-נודע שבורג הבטיח לפרס, המפד"ל לא תעמוד בתוקף על תיקי-החינוך, נדלקו כל הנורות האדומות אצל המר. היה לו ברור שהוא יצטרך לעשות שרירים בהז-דמנות הראשונה, כדי לאיים על בורג שלא יוותר בשמו על תיקי-החינוך. הזדמנות זו באה לו. לדעתו, בשבוע שעבר, הרב חיים דרוקמן, איש גושי-אמונים והקיצוני ביותר שבין אנשי הר-מפד"ל בכנסת, החל מאיים בפרישה מה-מפד"ל ובהליכה נפרדת בבחירות הקר-ובות. ידדיו הקרוב ביותר של דרוקמן, יוסף ("יוסקה") שפירא, חבר הנהלת הסוכנות היהודית, ניסה להשיג מבורג הבטחה למקום ריאלי ברשימת המפד"ל בבחירות הבאות. בורג סירב להבטיח לשפירא, ושאפירא התחיל להטיח את דרוק-